

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Enric ANGLADA FORS

Concepció BARON MORA

Jacques RICHIARDI (Ponent)

Andorra la Vella, 19 de novembre de 2019

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts, la causa núm. 6000157/2017 seguida pel presumpte delicte menor de revelació d'informació per autoritat o funcionari, contra M.À.G.V., nascut el dia 17 d'octubre de 1971 a Terrassa - Barcelona (Espanya), fill de Carles i de Maria Teresa, de nacionalitat andorrana i defensat pel lletrat Sr. Jesús Jiménez Naudí, sent part acusadora el Ministeri Fiscal, representat pel Sr. Alfons ALBERCA SANVICENS, i actuant de ponent i redactor de la sentència, el Magistrat Sr. Jacques RICHIARDI.

RESULTANT PRIMER : Són fets provats que durant els anys 2010-2011, D.P. i A.C.S. van estar en situació de presó provisional al Centre Penitenciari de la Comella, lloc d'exercici professional del processat M.À.G.V. nascut el 17 d'octubre del 1971, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals.

Havent passat un temps després de l'alliberament d'A.C.S., aquest i el processat, per mediació de M.F.F., cosí de l'esposa del segon i igualment funcionari al Centre Penitenciari, el qual coneixia molt bé el

primer, van mantenir contacte i projectes d'interessos econòmics comuns, especialment un projecte de compra d'or a Senegal.

Altrament, després d'una denúncia presentada el 3 de desembre del 2013 per part del representant de l'entitat Banc Sabadell d'Andorra SA, justificant la instrucció de diligències prèvies enregistrades amb el número DP-3069-1/13, per presumptes delictes majors de xantatge i d'obtenció o ús il·lícit de dades personals automatitzades, va ser autoritzada, per Aute de data 4 de desembre del 2013, la intervenció global de les comunicacions, intervencions de veu i dades dels números de telèfon XXX, línia ucraïnès utilitzada per D.P., i XXX, línia andorrana titularitat A.C.S..

En data 24 de desembre del 2013, el processat, en la seva qualitat de Director del Departament d'Institucions Penitenciàries, va rebre un ofici de la Secció d'instrucció n° 1 de la Batllia d'Andorra mitjançant el qual, en el marc de les diligències prèvies precitades, la Batlle Instructora li demanava d'informar *“si A.C.S. durant el seu compliment de presó preventiva en el Centre Penitenciari va coincidir amb D.P., el qual també es trobava ingressat en règim de presó preventiva, i en cas afirmatiu, indicar durant quant temps va durar aquesta coincidència, així com si van compartir la mateixa cel·la i/o activitats”*.

En data 30 de desembre del 2013, després d'haver efectuat les investigacions oportunes i especialment d'haver preguntat a diversos funcionaris del Centre Penitenciari, el processat va respondre oficialment al requeriment de la Batlle Instructora, facilitant la informació recollida.

En data 14 de gener del 2014, a les 10.20.20 hores, A.C.S. va trucar al processat per proposar-li una trobada *“per explicar una pel·lícula”*, acordant-se a l'ocasió d'una trucada posterior a les 10.25.28 hores sobre una trobada a les 12 hores al Restaurant Viena radicada a Santa Coloma.

En dit lloc, el processat i A.C.S. es van efectivament reunir.

En data 18 de gener del 2014, una altra trobada va produir-se a Barcelona entre A.C.S. i D.P., havent recollit el primer al segon a l'aeroport.

A l'ocasió de dos trucades realitzades respectivament els dies 21 i 22 de gener del 2014 amb un interlocutor de l'entitat Banc Sabadell anomenat “T.”, D.P. va manifestar saber que era objecte d'una investigació a Andorra per part d'una jutgessa.

No ha quedat provat que durant l'entrevista del 14 de gener del 2014, el processat hagués revelat a A.C.S. la investigació judicial sobre ell i D.P..

RESULTANT SEGON : En el seu escrit de qualificació provisional, el Ministeri Fiscal exposa que *“durant la conversa (el 14 de gener del 2014 al Restaurant Viena) el processat M.À.G.V. advertí a A.C.S., amb infracció del seu deure de secret professional com a Director del Departament d’Institucions Penitenciàries, que D.P. i ell estaven sent investigats per la Batllia i que anés amb compte de tenir relació amb D.P., sense que resulti acreditat que obtingués cap benefici econòmic concret dels fets sinó que únicament mantenia una expectativa d’obtenir beneficis futurs de la seva relació amb en A.C.S.”*, que *“després de l’entrevista entre A.C.S. i el processat M.À.G.V., el dia 18 de gener del 2014, A.C.S. es desplaçà a l’aeroport de Barcelona, lloc on va recollir al ciutadà ucraïnès D.P., a qui li va manifestar que a través d’una persona havia sabut que una jutgessa els investigava a Andorra i l’havia advertit que si tenia cap relació amb ell que anés amb compte”* i que *“posteriorment, els dies 21 i 22 de gener de 2014, D.P. utilitzà aquesta informació front a l’interlocutor de l’entitat bancària amb la que mantenia contactes o negociacions i que era víctima de la investigació seguida envers D.P. i A.C.S. per un presumpte delictes d’extorsió”*.

Qualifica els fets com a constitutius d’un delictes menor de revelació d’informació per autoritat o funcionari tipificat a l’article 377.1 del Codi Penal del qual el processat M.À.G.V. és responsable penalment en concepte d’autor, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

Demana que li sigui imposada la pena d’inhabilitació per al càrrec de Director del Departament d’Institucions Penitenciàries per un període de dos anys, així com el pagament de les despeses processals causades.

Precisa que no hi ha lloc a responsabilitat civil.

A l’acte del judici oral, pel que fa a la qüestió prèvia formulada per la defensa i relativa a la nul·litat de les intervencions telefòniques obrant en autes, fa valdre que la doctrina del Tribunal Constitucional no és d’aplicació al present cas en la mesura que, d’una banda, les presents actuacions no tenen el seu origen en una altra causa, essent el desgloss d’una peça separada d’una causa en la qual s’ha determinat com a troballa casual en el marc de les intervencions telefòniques l’eventual participació d’un funcionari en un tercer delictes, ço que per motiu de procedibilitat i especialitat de la condició de funcionari de l’investigat ha suposat el desgloss de la mateixa i la remissió a la instrucció especialitzada, d’altra banda, les intervencions telefòniques portades a terme per les autoritats espanyoles no responen a una interferència o intervenció per part de terceres persones alienes a la comunicació, sinó a aquelles rebudes per la pròpia víctima del xantatge i en conseqüència

participi en la comunicació i al que no se li pot oposar ni el secret de les comunicacions ni el dret a la intimitat que serien en tot cas els seus propis drets fonamentals.

Ratifica les seves conclusions provisionals, fent observar que la investigació a Andorra relativa a la denúncia de l'entitat Banc de Sabadell estava sota secret i que no hi havia terceres persones que coneguessin tots els elements per a poder-los difondre, i sostenint que tot l'aspecte circumstancial porta a concloure que existeix prova indiciària suficient que el processat és autor del delicte imputat.

RESULTANT TERCER : La defensa del processat M.À.G.V. formula una qüestió prèvia sobre la nul·litat de les intervencions telefòniques que obren en autes, sol·licitant l'extracció de la causa dels elements figurant als folis 23 a 25, 36, 52 a 54, 66 a 75, 94 a 98, 102, 104 a 106, 110 a 114, 122 a 125, 127 a 138, 277 a 289, dels suports informàtics de totes les converses telefòniques, i de qualsevol altre foli contenint qualsevol resultat del control o intervenció de comunicacions telefòniques.

Invocant la Sentència del Tribunal Constitucional de data 15 de març del 2019, causa 2018-63-RE, la interpretació estricta de la norma interna en matèria d'obtenció de proves que afecten a un dret fonamental, en especial la intimitat, norma interna recollida a l'article 87 del Codi de Procediment Penal, i la impossibilitat de fer interpretacions analògiques o extensives, pretén que s'ha incorporat indegudament al present sumari el resultat de les intervencions telefòniques d'altres causes en la mesura que *"el material obtingut amb les intervencions està indissolublement vinculat al procediment pel qual es va practicar i no pot ser traslladat a un altre"*; afegeix que era impossible traslladar intervencions telefòniques a un sumari seguit per un delicte menor altre que la corrupció o el tràfic d'influències.

Recordant les disposicions de l'article 1.2 del Codi de Procediment Penal, considera que existeix en el present cas una vulneració del dret a un procés degut.

Manifesta el seu desacord amb l'exposició dels fets i la qualificació jurídica del Ministeri Fiscal; posa de relleu que el seu defensat ha negat sempre haver lliurat cap informació al Sr. A.C.S., que aquest darrer també ha negat haver rebut cap informació i haver donat cap informació al Sr. D.P., que M.F.F., present a la reunió entre el seu defensat i el Sr. A.C.S., també ha negat que el primer hagi informat el segon de res, i que en les converses intervingudes, el propi D.P., que també ha negat en declarar haver rebut cap informació del Sr. A.C.S., ha afirmat que la informació

l'havia tret la seva empresa dels treballadors de la Batllia; fa observar que tothom coneix les filtracions produïdes en els afers judicials i que no és possible descartar el personal de la Policia, el personal de la Batllia, el personal del Centre Penitenciari, el personal dels diferents despatxos d'advocats i els clients d'aquests, i entre ells el propi Banc Sabadell; subratlla la professionalitat i la discreció mostrades pel seu defensat durant tota la seva vida professional i el caràcter inversemblant que aquest hagi pogut posar en un compromís a la seva pròpia germana, batlle instructora que li havia enviat la carta del 24 de desembre del 2013.

Conclou que no hi ha prova suficient dels fets imputats al seu defensat i sol·licita la seva absolució.

CONSIDERANT PRIMER : La representació lletrada del processat M.À.G.V., basant-se en la jurisprudència del Tribunal Constitucional establerta per la Sentència de data 15 de març del 2019, causa 2018-63-RE, formula una qüestió prèvia sobre la nul·litat de les intervencions telefòniques que obren en autes, prenent que s'ha incorporat indegudament al present sumari el resultat de les intervencions telefòniques d'altres causes.

Aquesta qüestió prèvia ha de ser desestimada per ser fonamentada sobre una realitat jurídica inexacta.

En efecte, en primer lloc, segons els documents figurant al sumari, després de les primeres investigacions ordenades el dia 3 de desembre del 2013 pel Batlle de guàrdia, totes les intervencions telefòniques de la causa, excepte pel que fa a les converses dels dies 21 i 22 de gener del 2014, van ser practicades pel Servei de Policia d'Andorra en execució de les instruccions dels batlles de les seccions d'instrucció núm. 1 i 4, en el marc de les diligències prèvies enregistrades amb el número 4103069/13; i pel que fa als enregistraments de les converses telefòniques dels dies 21 i 22 de gener del 2014 entre D.P. i un interlocutor de l'entitat Banc Sabadell anomenat "T." (així com al resum d'aquestes converses figurant als folis 113 i 114), van ser obtinguts en execució d'una comissió rogatòria internacional, en el marc de les mateixes diligències prèvies.

En segon lloc, en el marc d'aquestes diligències prèvies, la Batlle de la Secció d'Instrucció núm. 4 va continuar les seves investigacions, recollint especialment d'una banda, la declaració d'A.C.S. el dia 16 de març del 2015, sobre comissió rogatòria internacional davant del jutjat d'instrucció núm. 28 de Barcelona, i d'altra banda, la declaració de D.P. els dies 5 de juny i 4 de setembre del 2015, en particular sobre els fets en relació a M. À.G.V.

En tercer lloc, per l'Aute de data 13 d'octubre del 2015, dita Batlle:

- considerant que *“existeixen indicis d'entitat suficient com per incoar procediment contra M.À.G.V., per un presumpte delictes de revelació de secrets, previst i penat a l'article 377 del Codi penal”, que “de conformitat amb la modificació introduïda en l'article 50 de la Llei qualificada de la Justícia, mitjançant la Llei 28/2014, del 24 de juliol, qualificada de modificació de la Llei qualificada, la competència per a conèixer, entre altres, dels delictes contra la funció pública (a excepció dels delictes de celebració de matrimoni il·legal i d'atemptats contra els funcionaris i usurpació de funcions públiques), entre els quals s'hi troba el delictes de revelació de secrets ans indicat, correspon a una de les dues Seccions d'Instrucció, de la qual no integra aquesta Secció número 4 d'Instrucció, de conformitat amb l'Acord de la Presidència de la Batllia de data 3 de març del 2015”,*

- va decidir que *“per aquest motiu, i en trobar-se aquesta Batlle instructora mancada de competència per a conèixer de la present causa, procedeix deduir testimoni de les presents actuacions en relació als fets presumptament delictius i objecte d'investigació en relació a M.À.G.V., i inhibir-se del coneixement dels mateixos, remetent-los a l'Hble. Presidència de la Batllia a fi de que sigui atribuïda a la Secció d'Instrucció que correspongui per tenir atribuïda la competència per a conèixer del delictes que porta causa”,*

En quart lloc, després de la decisió de la Batlle de la Secció d'Instrucció núm. 4 d'abstenir-se del coneixement dels fets objecte de deducció a favor de la Secció d'Instrucció especialitzada, la Batlle de la Secció d'Instrucció Especialitzada núm. 2, després d'haver rebut *“les anteriors actuacions”,* va instruir la causa 9000252/2015 per un delictes de revelació de secrets contra M.À.G.V., fins a l'Aute de conclusió del sumari de data 11 de setembre del 2017, causa tramesa al Tribunal de Corts.

Així, contràriament a la pretensió de la representació lletrada del processat, i per referir-se a la motivació de la sentència precitada, no hi ha hagut trasllat en el present procediment del material obtingut amb les intervencions telefòniques practicades en el marc d'un altre procediment, ja que és, des de l'origen, el mateix procediment, el qual ha estat escindit en dos per raó de la competència material legal de la Secció d'Instrucció de la Batllia.

CONSIDERANT SEGON : El principi de presumpció d'innocència proclamat com un dels drets fonamentals de la persona a l'article 5 de la Declaració Universal dels Drets Humans, a l'article 6.2 del Conveni Europeu per la Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats

Fonamentals, de vigent aplicació al Principat i també garantit per l'article 10.2 de la nostra Constitució, implica que tota declaració de culpabilitat ha d'estar fonamentada en una activitat probatòria de càrrec, vàlidament practicada i de la que en resulti la realitat dels fets imputats a l'acusat, és a dir que tota persona acusada d'una infracció criminal es pressuposa innocent mentre la seva culpabilitat no sigui legalment declarada i exigeix que tota declaració de culpabilitat estigui fonamentada en una activitat de càrrec, lícitament obtinguda i vàlidament practicada.

En el present cas, són certs els esdeveniments següents:

- la recepció, el dia 24 de desembre del 2013, per M.À.G.V., en la seva qualitat de Director del Departament d'Institucions Penitenciàries, d'un ofici de la Secció d'instrucció n° 1 de la Batllia d'Andorra mitjançant el qual, en el marc de les Diligències Prèvies DP-3069-1/13, la Batlle N.G.V., germana del processat, li demanava d'informar sobre l'eventual coincidència temporal al Centre Penitenciari entre A.C.S. i D.P., i en cas afirmatiu, el temps de la coincidència, així com si aquests havien compartit la mateixa cel·la i/o activitats, ofici figurant al sumari, foli 99,

- la trobada, el dia 14 de gener del 2014, al Restaurant Viena, entre M.À.G.V. i A.C.S., els quals mantenien projectes d'interessos econòmics comuns, especialment un projecte de compra d'or a Senegal, fets reconeguts de manera constant pel processat,

- la trobada, el dia 18 de gener del 2014, a l'aeroport de Barcelona, entre A.C.S. i D.P., fets resultant especialment del reportatge fotogràfic figurant al sumari, folis 123, 124 i 125,

- les converses telefòniques dels dies 21 i 22 de gener del 2014 entre D.P. i un interlocutor de l'entitat Banc Sabadell anomenat "T.", en les quals el primer indica tenir coneixement que era objecte d'una investigació a Andorra per una jutgessa, segons les transcripcions de les converses figurant al sumari, folis 277 a 289.

La conjunció de tots aquests esdeveniments, de caràcter contemporani, fa versemblant que el processat hagués revelat a A.C.S., durant la trobada del 14 de gener del 2014, la investigació judicial, base factual de l'acusació del Ministeri Fiscal.

A més, essent observat que l'ofici del 24 de desembre del 2013 no permetia determinar els fets que motivaven les diligències prèvies, la versemblança d'una revelació de la investigació judicial pel processat podria ser reforçada per les manifestacions de D.P., davant de la Batlle instructora el dia 5 de juny del 2015, pel que fa a la trobada del 18 de gener del 2014, la presumpte informació donada a A.C.S. i tramesa per aquest, la data i el contingut de la dita informació: *"Que el 18 de gener del 2014 viatja a Barcelona, anant-lo a buscar en A.C.S. a l'aeroport; que sap*

que hi havia una investigació oberta ja que en A.C.S. li diu que una persona a la qual havia vist a ANDORRA uns dies abans, li va dir al declarant que l'estaven investigant una jutgessa i que si tenia cap relació amb ell que anés en compte; però no li diu sobre que l'investiguen compte tingut que aquesta informació tampoc li és donada a en A.C.S., i en A.C.S. tampoc li diu qui li havia donat aquesta informació, tan sols parlava d'un conegut; tampoc li diu com sabia aquesta informació; que el declarant sospita que el motiu pel qual se'l podia investigar aquí a Andorra era per les converses a l'entitat bancària i per aquest motiu els hi demana al respecte, que malgrat en aquesta conversa manifesta que aquesta informació prové d'algú que treballa del jutjat, aquesta manifestació va ser tan sols una manera de pressionar a l'entitat bancària, ja que tal i com ha dit, no sap quina va ser la persona que li havia dit això a en A.C.S.”.

No obstant això, una versemblança no és una certesa, condició indispensable pel pronunciament d'una sentència condemnatòria.

En primer lloc, el Tribunal ha d'enunciar una evidència; el fet de mantenir M.À.G.V. projectes econòmics comuns amb un ex-pres, que no coneixia de res anteriorment a la seva situació de presó provisional, constitueix manifestament una activitat inapropiada a la seva funció professional, com ha admès el processat al judici oral, però no implica la seva culpabilitat.

En segon lloc, tant a l'ocasió de la seva declaració davant de la Batlle Instructora el dia 20 de novembre del 2015 com al judici oral, el processat va afirmar que mai havia informat A.C.S. de la investigació judicial, negant doncs la realitat dels fets imputats; dita afirmació pot ser evidentment una pura mentida; tanmateix, està acreditada per les declaracions d'A.C.S. i de M.F.F..

En efecte, d'una banda, a l'ocasió de la seva declaració del 16 de març del 2015, A.C.S., que no va comparèixer al judici oral com tampoc ho va fer D.P., va negar haver rebut de M.À.G.V. cap tipus d'informació referent a la investigació judicial; és clar que negant haver estat informat pel processat, A.C.S. només ha pogut voler protegir la seva font, com ja havia fet amb D.P. segons les seves manifestacions del 5 de juny del 2015 (“en A.C.S. tampoc li diu qui li havia donat aquesta informació, tan sols parlava d'un conegut”); però existeix dita negació.

D'altra banda, a l'ocasió de la seva audició en qualitat de testimoni davant de la Batlle Instructora el dia 15 de juny del 2016, M.F.F., per mediació del qual s'havia realitzat el contacte entre el processat i A.C.S., i que era part dels projectes econòmics, va manifestar que havia participat tres vegades en trobades amb els dos interessats, inclosa la del 14 de gener del 2014 al Restaurant Viena, que en aquesta última trobada, A.C.S. els havia informat de la pèrdua dels seus diners en el marc de la

seva inversió en un negoci de compra d'or (que segons el processat, seria l'explicació de "la pel·lícula" evocada en la trucada del 14 de gener del 2014 a les 10.20.20 hores), i que M.A.G.V. no havia informat A.C.S. de res; al judici oral, tot confirmant a preguntes de la defensa la seva participació en la trobada del 14 de gener, va ratificar les seves declaracions anteriors, precisant que havia estat sempre present durant tota l'entrevista i que no coneixia l'existència de l'ofici del 24 de desembre del 2013 ni de la resposta.

El Tribunal es qüestiona sobre la credibilitat d'aquest testimoniatge, que prové d'un familiar del processat (cosí de la seva esposa), amb molt bona relació entre ells, en la mesura que a l'ocasió de la seva declaració del 20 de novembre del 2015 davant de la Batlle Instructora, M.À.G.V. semblava haver indicat de manera clara que M.F.F. no era present al Restaurant Viena el 14 de gener del 2014 (foli 198: *"Aquell dia que em truca, li dic que buscaré el M. i ens vam veure en A.C.S. i jo al Viena perquè finalment no vaig localitzar a en M."*); al judici oral, va afirmar la presència de l'interessat, precisant a pregunta del Ministeri Fiscal que li recordava les seves manifestacions anteriors, que *"finalment en M.F.F. es presentà, el que si es que va sortir sol de la feina"*; en front d'aquesta aparent contradicció, les manifestacions d'A.C.S., a l'ocasió de la seva declaració del 16 de març del 2015, no constitueixen pel Tribunal una ajuda per poder assentar la seva convicció en un sentit o en un altre; preguntat per la batlle instructora sobre la presència o no d'una tercera persona al moment de l'entrevista al Restaurant Viena, A.C.S. va contestar en un primer temps que hi havia un agent del Centre penitenciari conegut d'ell, per afegir en un segon temps que no podia afirmar la presència d'aquest agent pel dia 14 de gener del 2013.

En aquestes condicions, no és possible deixar sense efecte el valor probatori del testimoniatge de M.F.F..

En tercer lloc, la trobada del 14 de gener del 2014 va tenir lloc, de manera imprevista, a demanda d'A.C.S. i no de M.À.G.V. el qual havia tingut temps, entre el 24 de desembre del 2013 i el 14 de gener del 2014, de donar a l'interessat, per telèfon o d'una altra manera, informació de la investigació judicial, si això corresponia a la seva intenció real.

En quart lloc, informat el dia 14 de gener del 2014 per A.C.S. de la pèrdua dels seus diners en el marc de la seva inversió en un negoci de compra d'or, segons les versions concordants de M.F.F. i de M.À.G.V., negoci de compra d'or que constituïa el projecte econòmic essencial entre ells, el processat no tenia més interès a revelar la investigació judicial, i especialment una expectativa de lucre.

En cinquè lloc, les manifestacions de D.P. del 5 de juny del 2015, anteriorment recordades, poden ser mentida; d'una banda, a l'ocasió de la

seva declaració del 16 de març del 2015, A.C.S. va afirmar que no sabia la investigació judicial, raó pel la qual no havia pogut informar D.P., precisant que aquest tenia coneixement de moltes persones al Principat; d'altra banda, al final de la conversa telefònica del 22 de gener del 2014, preguntat amb insistència pel seu interlocutor de l'entitat Banc de Sabadell pel que fa a la seva informació sobre l'existència d'una investigació judicial a Andorra per part d'una jutgessa, D.P. va acabar per indicar, segons la transcripció de la conversa figurant al sumari, foli 289: *“por trabajadores, por trabajadores del juzgado nos llegó esta información, por la gente que trabaja en el juzgado”*.

I malauradament, les investigacions judicials sovint són objecte de filtracions per diverses fonts.

En darrer lloc, al suposar la veracitat de les manifestacions de D.P. del 5 de juny del 2015, el Tribunal no pot descartar de manera absoluta l'eventualitat que A.C.S., ex-empleat de l'entitat Banc Sabadell d'Andorra i persona molt coneguda al Principat com demostren les manifestacions de M.F.F. segons les quals coneixia l'interessat de tota la vida del poble de Sant Julià, hagués pogut ser informat de la investigació judicial per algú que no fos el processat, al corrent d'aquesta, i a tall d'exemple un membre del Servei de Policia (des del 4 de desembre del 2013, el Servei de Policia coneixia la relació telefònica existent entre D.P. i A.C.S., havent confirmat les primeres verificacions efectuades que els dos interessats *“varen coincidir ingressats en el centre penitenciari”* [veure informe de data 4 de desembre, folis 24 i 25], raó de la mesura d'investigació sol·licitada de la Batlle Instructora per informe de data 18 de desembre), un membre de la Batllia (diversos funcionaris van poder conèixer la demanda del Servei de Policia, o l'ofici del 24 de desembre del 2013, o la contesta del 30 de desembre), o un membre del Centre Penitenciari (diversos funcionaris van conèixer l'ofici o les investigacions consecutives).

I abans la trobada a l'aeroport de Barcelona el dia 18 de gener del 2014 amb D.P., A.C.S. va estar al Principat almenys dos dies, els 14 i 15 de gener, sense conèixer totes les persones amb les quals es va trobar.

Al final, el Tribunal considera que existeix un dubte raonable sobre la realitat dels fets reprotxats al processat pel Ministeri Fiscal.

Per aplicació del principi de presumpció d'innocència, principi cardinal en el procediment penal de qualsevol Estat de Dret i del qual el principi *“in dubio pro reo”* és una expressió particular, M.À.G.V. doncs ha de ser absolt del delicte menor de revelació d'informació per autoritat o funcionari, imputat pel Ministeri Fiscal.

CONSIDERANT TERCER : De conformitat als articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, les despeses processals causades han de ser declarades d'ofici.

VIST les disposicions legals aplicables en la causa, el Tribunal de Corts, en nom del poble andorrà,

DECIDIM :

Absoldre M.À.G.V. del delictes menor de revelació d'informació per autoritat o funcionari, imputat pel Ministeri Fiscal.

Declarar d'ofici les despeses processals causades.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de quinze dies següents a la seva notificació.

Així per aquesta nostra sentència, ho manem i signem.